

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 12Pc/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719204401
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kovalčíková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719204401.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou JUDr. Janou Kovalčíkovou, v právnej veci navrhovateľa: P. Š., A.. XX.XX.XXXX, S. W. X., Y. A. T.: F..E..W. XX/XBc, XXX XX S., proti odporkyni: O. I., A.. XX.XX.XXXX, S. W. A. M.Ó. XXXX/XX, XXX XX N. - P., zastúpená: Tomášek & partners, s.r.o., so sídlom Rožňavská 2, 821 01 Bratislava, IČO: 36 858 811, o určenie otcovstva k mal. dieťaťu: P. I., A.. XX.XX.XXXX, S. W. Y. P., zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny N., takto

rozhodol:

- I. Návrh na určenie otcovstva v celom rozsahu **z a m i e t a** .
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ návrhom zo dňa 04.09.2019 žiadal určiť otcovstvo k maloletému bez označenia mena a priezviska, nakoľko zistil, že odporkyni sa narodilo dieťa. Tvrdil, že po intímnych stykoch s ním. V podaní zo dňa 30.09.2019 tvrdil, že odporkyňa narodenie dieťaťa zatajila. V podaní zo dňa 20.11.2019 opísal vzťah s odporkyňou, žiadal znalecké dokazovanie krvným vyšetrením, resp. analýzou DNA.

2. Odporkyňa v písomnom podaní zo dňa 25.10.2019 uviedla, že otcovstvo k maloletému bolo určené zákonným spôsobom, a to súhlasným vyhlásením rodičov, preto nie je prípustné určovať otcovstvo znovu. Domnienka otcovstva je založená okamihom súhlasného vyhlásenia rodičov a je vyvrátená len žalobou o zapretie otcovstva. Navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný, zaprieť otcovstvo môže matka, maloleté dieťa a otec, ktorý bol súhlasným vyhlásením určený za otca. Otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením U. M.É.. Navrhovateľ neuviedol žiaden dôvod ani argument prečo by bolo možné domnievať sa, že zapretie otcovstva určeného otca a určenie otcovstva navrhovateľa k P. 5 rokov po jeho narodení bude maloletému na prospech, bude v najväčšom záujme. Navrhovateľ matku maloletého v minulosti, v júni, júli 2013 oklamal, obral o sumu 14.300,- Eur, je úplne vylúčené, že by navrhovateľ bol otcom maloletého P.. Žiadala návrh navrhovateľa ako neprípustný odmietnuť, resp. ako nedôvodný zamietnuť. Na pojednávaní dňa 22.05.2020 sa pridržiavala vyjadrenia zo dňa 25.10.2019, poukázala na to, že navrhovateľ nie je ani nemôže byť otcom maloletého P.. V čase rozhodnom pre jeho počatie november, december 2013 žila matka v spoločnej domácnosti s otcom, ktorý je zapísaný v rodnom liste maloletého, iné intímne styky v tom čase nemala. Navrhovateľ nemôže byť otcom maloletého P. ani preto, že otcovstvo k maloletému bolo určené súhlasným vyjadrením rodičov, ktoré bol urobené vážne, vedome a do dnešného dňa nebolo spochybňované ani zapreté. Poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo/492/2015. Na pojednávaní dňa 22.05.2020 bola vypočutá matka maloletého, uviedla, že navrhovateľa pozná, chcela si od neho kúpiť motorové vozidlo, bola to jej chvíľková známosť, o mesiac prišla na to, že je to podvodník, prišli s rodinou o 17.000,- Eur, následne spoznala otca maloletého, začali spolu fungovať v Bratislave, potom otehotnela, takže je neprípustné,

že by navrhovateľ bol otec. Keby náhodou v čase jej tehotenstva vedela, že by mohol byť navrhovateľ otec, dieťa by si určite nenechala.

3. Kolízny opatrovník na pojednávaní dňa 22.05.2020 uviedol, že otcovstvo nebolo účinne zapreté, otcom maloletého dieťaťa je relevantne zapísaný otec v rodnom liste. Nie je v záujme maloletého, aby bol narušený jeho sociálny status.

4. Súd na základe predložených listinných dokladov zistil nasledujúci skutkový stav:

5. Súd oboznámil vyjadrenie odporkyne z č.l. 15 - 16, rodný list dieťaťa P. I., A.. XX.XX.XXXX kde je matka O. I., A.. XX.XX.XXXX a otec U. M., A.. XX.XX.XXXX z č.l. 18, trestný rozkaz z Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 4T/69/2017-493, vyjadrenia navrhovateľa, vyjadrenie právnej zástupkyne odporkyne, odporkyne, kolízneho opatrovníka z pojednávania zo dňa 22.05.2020.

6. Podľa § 85 ods. 1 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

7. Podľa § 85 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa narodí dieťa žene znovu vydatej, považuje sa za otca neskorší manžel, aj keď sa dieťa narodilo pred uplynutím trojstého dňa po tom, čo jej skoršie manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné.

8. Podľa § 85 ods. 3 Zákona o rodine, pri počítaní času, ktorý je rozhodujúci na určenie otcovstva, sa predpokladá, že manželstvo toho, kto bol vyhlásený za mŕtveho, zaniklo dňom, ktorý bol v rozhodnutí o vyhlásení za mŕtveho určený ako deň smrti.

9. Podľa § 90 Zákona o rodine, ak nie je otcovstvo určené podľa domnienky otcovstva manžela matky, možno ho určiť súhlasným vyhlásením oboch rodičov.

10. Podľa § 91 ods. 1 Zákona o rodine, za otca sa považuje muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov.

11. Podľa § 91 ods. 2 Zákona o rodine, súhlasné vyhlásenie rodičov musí byť urobené pred matričným úradom alebo pred súdom.

12. Podľa § 91 ods. 3 Zákona o rodine, maloletý rodič môže urobiť súhlasné vyhlásenie iba pred súdom.

13. Podľa § 91 ods. 4 Zákona o rodine, vyhlásenie matky nie je potrebné, ak nemôže pre duševnú poruchu posúdiť význam svojho konania alebo ak je zadováženie jej vyhlásenia spojené s ťažko prekonateľnou prekážkou.

14. Podľa § 92 Zákona o rodine, súhlasným vyhlásením rodičov možno určiť otcovstvo k dieťaťu ešte nenarodenému, ak je už počaté.

15. Podľa § 93 ods. 1 Zákona o rodine, muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov, môže otcovstvo pred súdom zaprieť do troch rokov odo dňa jeho určenia, len ak je vylúčené, že by mohol byť otcom dieťaťa; táto lehota sa neskončí pred uplynutím troch rokov od narodenia dieťaťa.

16. Podľa § 93 ods. 2 Zákona o rodine, aj matka dieťaťa môže v rovnakej lehote zaprieť, že otcom dieťaťa je muž, ktorého otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením rodičov.

17. Podľa § 93 ods. 3 Zákona o rodine, ustanovenia § 86 ods. 2 a § 88 ods. 1 sa použijú primerane.

18. Podľa § 94 ods. 1 Zákona o rodine, ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd.

19. Podľa § 94 ods. 2 Zákona o rodine, za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevylučujú závažné okolnosti.

20. Podľa § 108 ods. 3 Civilného mimosporového poriadku, účastníkom konania o zapretie otcovstva je dieťa, matka a muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté.

21. Súd na základe predložených listinných dokladov zistil, že otcovstvo maloletého dieťaťa P. I., A.. XX.XX.XXXX bolo určené zákonným spôsobom, a to súhlasným vyhlásením rodičov matky O. I., A.. XX.XX.XXXX a otca U. M., A.. XX.XX.XXXX. Otcovstvo maloletého dieťaťa bolo riadne určené súhlasným vyhlásením matky a U. M. (otca) pred Okresným úradom N.. Do dnešného dňa nebolo otcovstvo U. M. zapreté. Nakoľko otcovstvo maloletého dieťaťa bolo určené zákonným spôsobom, a to súhlasným vyhlásením rodičov, nie je prípustné určovať otcovstvo znovu. Otcovstvo dieťaťa sa určuje na základe domniek otcovstva ustanovených v Zákone o rodine: i/manželovi matky, ii/súhlasným vyhlásením rodičov alebo iii/rozhodnutím súdu, pričom tieto domnienky sa vzájomne vylučujú. Druhá domnienka (určenie otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov) má prednosť pred treťou (určenie otcovstva rozhodnutím súdu). Uplatnenie druhej domnienky zakladá osobitnú prekážku pre postup v konaní o určenie otcovstva súdom na základe tretej domnienky, nakoľko súhlasným vyhlásením určené otcovstvo by muselo byť najskôr oprávneným subjektom zapreté (Vid' Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp.zn.: 5Cdo/492/2015), tiež z rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 27. mája 2016 sp. zn. 8CoP/453/2015, v ktorom súd poukázal na to, že podľa platnej právnej úpravy otcovstvo k dieťaťu môže byť určené len na základe jednej z domniek otcovstva, ktoré pripúšťa Zákon o rodine. Právoplatne určené otcovstvo k dieťaťu môžu zaprieť len zákonom taxatívne vymenované aktívne legitimované osoby, t. j. matka, otec a dotknuté dieťa za predpokladu, že na zapretie otcovstva boli splnené podmienky, ktoré ustanovuje zákon. Nakoľko pri určovaní otcovstva ide o vyváženie komplexu záujmov viacerých osôb (dieťaťa, matky, legálneho otca, biologického otca), je táto úprava osobitne upravená v § 85 a nasl. Zákona o rodine a nemožno ju obchádzať pripustením osobitných žalôb neupravených v uvedených ustanoveniach. Domnienka otcovstva je založená okamihom súhlasného vyhlásenia rodičov a je vyvrátiteľná len žalobou o zapretie otcovstva. Súd návrh navrhovateľa posúdil ako návrh na určenie jeho otcovstva k maloletému P., a preto súd návrh navrhovateľa zamietol. Navrhovateľ nie je oprávnený požadovať ani zapretie otcovstva. V zmysle ustanovení Zákona o rodine môže otcovstvo určené súhlasným vyhlásením rodičov zaprieť výlučne matka, otec a maloleté dieťa. Matka a otec tak môžu urobiť výlučne v zákonom stanovenej lehote - t. j. do 3 rokov od určenia otcovstva. Návrh navrhovateľa preto nie je možné posúdiť ani ako návrh na zapretie otcovstva, pretože podať takýto návrh nie je navrhovateľ oprávnený (aktívne legitimovaný) v zmysle Zákona o rodine a tiež v zmysle ust. § 108 ods. 3 CMP. Súd návrh navrhovateľa posúdil ako návrh na zapretie otcovstva určeného otca - U. M., a tiež súd návrh navrhovateľa v zmysle ust. § 8 CMP zamietol. Navrhovateľ nemá právo požadovať určenie biologického otcovstva súdom a zasahovať do vzťahov matky, otca a maloletého dieťaťa. Ako je uvedené vyššie, rodičia maloletého dieťaťa boli určení zákonným spôsobom v roku 2014. Rodičia maloletého dieťaťa boli v čase počatia maloletého dieťaťa partnermi žijúcimi v spoločnej domácnosti. Preto obaja, bez akýchkoľvek pochybností, súhlasným vyhlásením určili otcovstvo U. M.D. k narodenému dieťaťu. Otec maloletého sa v súčasnosti pracovne zdržiava v zahraničí, avšak stále si riadne plní vyživovaciu povinnosť k maloletému a nikdy nemal žiaden dôvod pochybovať, či je otcom P.. Preto nie je dôvod zasahovať do vzťahov týchto osôb a uvedené nie je ani v záujme maloletého. Navrhovateľ tvrdí, že sa len nedávno dozvedel, že sa matke v roku 2014 narodilo dieťa. Uvedené tvrdenie je nepravdivé. Navrhovateľ vedel o jej tehotenstve a vedel aj to, s kým žije a s kým dieťa čaká. Navrhovateľ tvrdí, že podľa času narodenia dieťaťa by mohol byť jeho otcom. Navrhovateľ výlučne na základe tejto, ničím nepodloženej, vlastnej domnienky požaduje vykonanie testov DNA u maloletého. Súd má za to, že samotná domnienka navrhovateľa nepostačuje na to, aby požadoval a súd vyhovel jeho návrhu na vykonanie testov za účelom potvrdenia/vyvrátenia jeho biologického otcovstva. Slovenský právny poriadok to takýmto spôsobom ani neumožňuje. Ide o hypotetickú možnosť a matka i otec maloletého uvedené dôrazne odmietajú. Je absolútne neprípustné aby navrhovateľ, na základe domnienky, takto neopodstatnene a zásadne zasahoval do práva matky a maloletého dieťaťa na rodinný život a stabilitu. Ide o ochranu záujmov maloletého dieťaťa. Medzi maloletým dieťaťom a navrhovateľom nikdy nebol žiaden vzťah a nebol na to ani dôvod. Ani matka s navrhovateľom nikdy netvorila pár, nikdy s ním nezdialala spoločnú domácnosť. Medzi ňou a navrhovateľom nebolo výraznejšie citové puto. Navrhovateľ neuviedol žiaden dôvod ani argument, pre ktorý by bolo možné sa čo i len domnievať, že zapretie otcovstva dnes určeného otca a určenie otcovstva navrhovateľa k maloletému P. (5 rokov po

je narodení), bude maloletému na prospech - bude v jeho najlepšom záujme. Navrhovateľ tiež zamlčal dôležitú okolnosť, a to že matku maloletého v minulosti (cca jún/júl 2013) oklamal a obral o sumu 14 300,- EUR. Navrhovateľ matke maloletého prisľúbil sprostredkovanie kúpy motorového vozidla, za týmto účelom od nej zobral peniaze, avšak vozidlo jej nedodal. Za tento trestný čin (prečin podľa ust. § 221 ods. 1 Trestného zákona) bol navrhovateľ následne odsúdený. Odcudzené peniaze navrhovateľ matke samozrejme dodnes nevrátil. K uvedenému došlo v júni - júli 2013, kedy sa cesty navrhovateľa a matky rozišli. Je preto úplne vylúčené, aby bol navrhovateľ biologickým otcom maloletého P. (narodeného 1. augusta 2014). Vzhľadom na konanie navrhovateľa je zrejmé, že medzi ním a matkou (a v konečnom dôsledku ani medzi navrhovateľom a maloletým) nikdy nemôže vzniknúť žiadna pozitívna väzba. To je ďalší z dôvodov, prečo by určenie otcovstva navrhovateľa k maloletému rozhodne nebolo v záujme maloletého. Vzhľadom na vyššie uvedené súd považuje návrh navrhovateľa za vyslovene účelový. Navrhovateľ nie je otcom maloletého, matka a otec to absolútne vylučujú a súd má za to, že v najlepšom záujme maloletého je udržanie a stabilita jeho súčasného sociálneho statusu. Súd z uvedených dôvodov návrh zamietol. Súd nenariadil ďalšie dokazovanie na určenie otcovstva krvnou skúškou ani analýzou DNA z dôvodu, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný na podanie návrhu.

22. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

23. O trovách konania je rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v troch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 C.s.p.).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada.

Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 1, 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 C.m.p.).

Odvolacie dôvody možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 61 ods. 1 C.m.p.).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 C.m.p.).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 ods. 1, §376 ods. 1 C.s.p.).

Právny zástupca odporkyne, kolízny opatrovník svojimi podpismi potvrdili, že sa odvolania vzdávajú.